

en Tak. Kun haaber jeg, at der maa ligge lidt mere bag Ministerens Ord om, at han ikke vil modsætte sig Ændringsforslaget. Muligvis kan man dog, naar Kræfterne koncentrerer paa dette lille Forslag, forvente, at den højtærede Minister ogsaa vil søge at gennemføre det i det andet Ting med den foreslaaede Ændring.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Jeg skal kun sige, at jeg skal indtage en velvillig Neutralitet over for Ændringsforslaget. (*Bønløkke:* Det er ikke nok!) Ja, jeg haaber dog, at det skal være tilstrækkeligt.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag af *Udvalget* (se Tillæg B., Sp. 77—78.)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets eneste Paragraf, saaledes ændret, og

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om ekstraordinær Pension af Statskassen til Undervisningsinspektør ved de kommunale og de private Realskoler Professor Niels Viborg Müller.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 757—59, Udvalgets Betænkning med Ændringsforslag i Tillæg B., Sp. 79—80).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet noget Ændringsforslag.

Lovforslagets eneste Paragraf, samt det dertil stillede Ændringsforslag sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Bush): Paa Finansudvalgets Vegne skal jeg tillade mig med blot et Par Ord at anbefale dette Lovforslag med tilhørende Ændringsforslag. Det angaar jo Professor Niels Viborg Müller, som længe har været Inspektør for Realskolerne her i Landet. Denne Mand er nu

74 Aar gammel. Han begyndte sin Karriere med, at han i 1851 blev Rektor ved Borgerskolen i Tønder, en Embedsstilling, hvortil der meddeltes ham kongelig Konfirmation. Fra dette Embede blev han i 1856 forflyttet til Realskolen i Tisted, og der var han i 30 Aar. Siden den Tid er Realskolernes Antal jo tiltaget i betydelig Grad, der var i 1886 kun 37 — jeg skal for øvrigt herved gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at der i Bemærkningerne til det foreliggende Forslag er en lille Uoverensstemmelse med Bemærkningerne til Forslaget i tidligere Aar, idet der her staar, at der i 1886 kun var 37 Realskoler, men i Tillæg A. fra det Aar, dette Forslag først blev forelagt, staar der 47, jeg ved ikke, hvilket Tal der er rigtigt — men senere er Antallet steget meget betydeligt, idet der nu er 100. Manden fratraadte derpaa i 1886 Pladsen som Bestyrer af Tisted Realskole og blev udnevnt til Inspektør ved Realskolerne og fik som saadan 3,000 Kr. i Løn, hvilket Beløb i 1887 blev forhøjet til 4,000 Kr., og nu ved hans Afgang er det 5,000 Kr. Denne Mand har altsaa i 46 Aar virket i Skolevæsenets Tjeneste. Nu er det, at Ministeriet har forelagt et Forslag igen i Aar, som gaar ud paa at forlange en Pension for ham paa 3,300 Kr. Finansudvalget har imidlertid ment, at dette var temmelig meget, og vi have derfor tilladt os at stille et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at Summen 3,300 Kr. nedsættes til 3,000. Naar denne Ændring bliver vedtagen, kan hele Finansudvalget med alle sine Afskygninger anbefale det høje Ting at vedtage dette Lovforslag. Med disse faa Ord skal jeg anbefale Ændringsforslaget og Lovforslaget til det høje Ting.

Leth-Espensen: Ja, jeg vil begynde med at sige Tak for Nedsættelsen. Vi leve jo i de smaa Skridts Politik, og selv om Nedsættelsen er meget lille, er den dog Tak værd; for saa vidt anser jeg den som et Fremskridt. Men jeg kan alligevel ikke være tilfreds. Jeg havde nemlig troet, at man i det mindste dog vilde være gaaet noget længere ned. Jeg skal ikke komme ind paa, hvad jeg har omtalt flere Gange ved denne Sags Behandling, men jeg vil dog sige, at jeg synes, her er et særligt Tilfælde, hvor man kunde, jeg vil ikke sige statuere et Eksempel — det vilde maaske være Synd over for denne Mand helt at nægte ham Undertøttelse — men man kunde dog være gaaet betydeligt længere ned. Det er jo nemlig saa, at her har Mini-